

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ภาณุวัฒน์ วรวงศ์ทัด , สมบูรณ์ แสงวงศ์วานิชย์ , การหาลักษณะสมบัติในระบบวงรอบปิดสำหรับระบบกลที่มีความยืดหยุ่น , การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 19 , 2539

ภาษาอังกฤษ

F.R. Hansen, G.F. Franklin, R. Kosut, A Fractional Representations Approach to Closed-Loop System Identification and Experiment Design , PhD. Thesis, Stanford University, Stanford, CA. March 1989.

Ion Dore' Landau , System Identification and Control Design , Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1990.

J. C. Doyle , B. A. Francis, A. R. Tannenbaum, Feedback Control Theory , Macmillian, Newyork, 1992.

K. Godfrey, Perturbation Signals for System Identification , Prentice-Hall, 1993.

K. Matsumoto, T. Suzuki, S. Sangwongwanich, S. Okuma, “ Internal Structure of Two-degree-of-Freedom Controller and a Design Method for Free Parameter of Compensator ” , Trans. of IEE Japan, VOL.113-D, NO.6 ,1993, pp. 768 - 777.

L. Ljung, System Identification : Theory for the User , Prentice-Hall, 1987.

R.J.P Schrama, Approximate Closed-Loop System Identification for Control Design with Application to a Mechanical systems , PhD. Thesis, Delft University of Technology, The Netherlands, 1991.

S. Hara, T. Sugie, “ Independent Parameterization of Two-Degree-of-Freedom Compensators in General Robust Tracking Systems ” , IEEE Trans. on Automatic Control, VOL.33, NO.1, 1988, pp. 59 -67.

T. Ogawa, K. Matsumoto, T. Suzuki, S. Okuma, K. Kamiyama, K. Ohno , “ Vibration

- Suppression Control Taking Account of Robust Stability ” , Conf. Rec. of JIAS, 1994,
pp. 1162-1165.
- T. Soderstrom, P. Stroica, System Identification , Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1989.
- W. A. Wolovich, Automatic Control Systems , Basic Analysis and Design, Saunders College Publishing, Philadelphia, 1994.
- W. D. T. Davies, System Identification for Self-Adaptive Control , Wiley-Interscience, 1970.
- Y. Hori, H. Iseki, K. Sugiura, “ Basic Consideration of Vibration Suppression and Disturbance Rejection Control of n-Inertia System using SFLAC (State Feedback and Load Acceleration Control) ” , Proc. of PCC-Yokohama, 1993, pp. 309 - 315.

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชานาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเซอร์โว

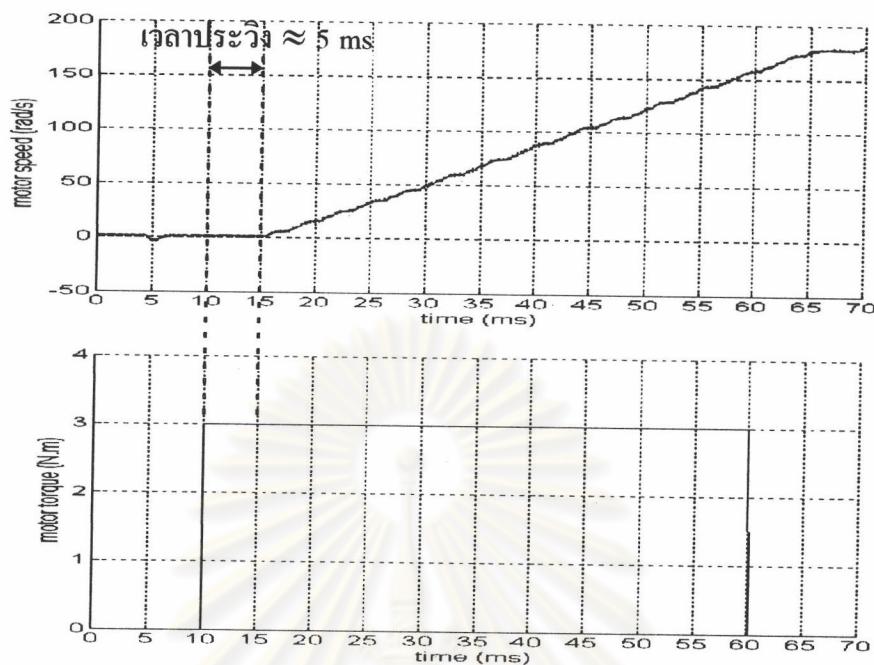
มอเตอร์แบบเซอร์โวที่ใช้ทำการทดสอบเป็นมอเตอร์เห็นี่ยาน้ำ 3 เฟสมีค่าพิกัดต่างๆ ดังต่อไปนี้

ขนาด	1.5 kW
แรงดันพิกัด	330 V
กระแสพิกัด	4.5 A
ความเร็วพิกัด	3000 rpm
ความเร็วสูงสุด	6000 rpm
แรงบิดสูงสุด	15 N.m

การหาค่าเวลาประวิงในระบบควบคุมของมอเตอร์แบบเซอร์โว

เนื่องจากระบบควบคุมสำหรับมอเตอร์แบบเซอร์โวที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีวงรอบการควบคุมกระแสและวงจรของประกอบอยู่ภายในตัวซึ่งเราไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ในส่วนนี้ได้ เวลาประวิงสำหรับระบบควบคุมนี้มีค่าประมาณ 5 ms ดังแสดงในรูปที่ ก.1 ซึ่งเราจะสังเกตได้จากเมื่อเราป้อนแรงบิดคำสั่งของมอเตอร์เป็นสัญญาณแบบขั้นบันไดจะพบว่าความเร็วของมอเตอร์จะเริ่มตอบสนองเมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 5 ms

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ก.1 เวลาประวัติภายในระบบควบคุมของมอเตอร์แบบเซอร์โว

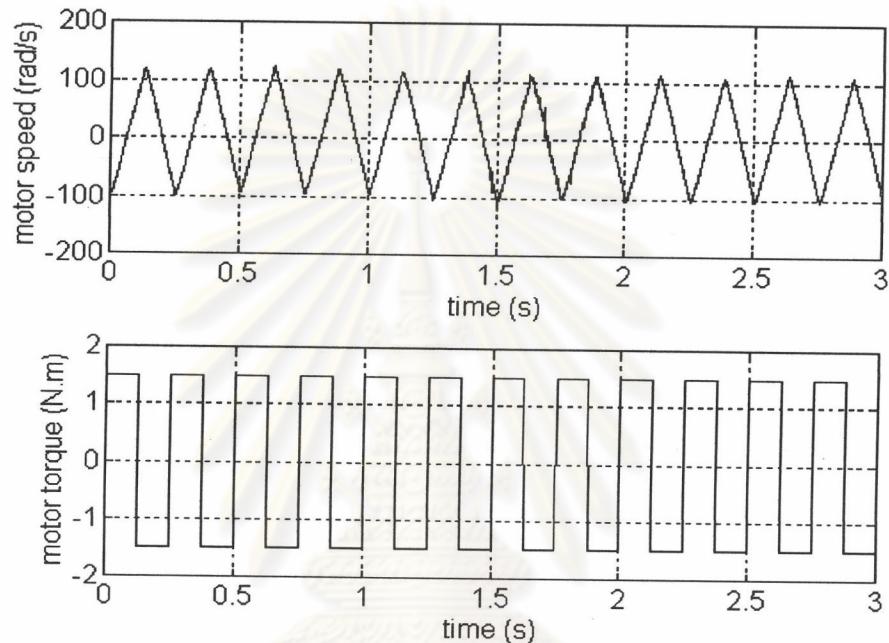
การหาค่าพารามิเตอร์เชิงกลของมอเตอร์แบบเซอร์โว

เราจะหาค่าพารามิเตอร์เชิงกลของมอเตอร์แบบเซอร์โว โดยการนำเอาข้อมูลของสัญญาณเข้าและสัญญาณออกของมอเตอร์แบบเซอร์โวซึ่งคือแรงบิดคำสั่งของมอเตอร์และความเร็วของมอเตอร์มาประมาณผลโดยใช้แบบจำลองแบบ ‘ARX’ ซึ่งผลจากการประมาณจะทำให้เราทราบถึงค่าไมemenต์ความเร็วและความต้านทานทางลมของมอเตอร์แบบเซอร์โว โดยเราจะแบ่งการทดสอบออกเป็นทั้งหมด 4 แบบ ดังนี้คือ

ศูนย์วิทยบรังษย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบแบบที่ ก.1

เมื่อป้อนแรงบิดของมอเตอร์เป็นสัญญาณสี่เหลี่ยมความถี่ 4 Hz เพื่อกระตุ้นมอเตอร์แบบเชอร์โว โดยใช้เวลาในการสั่นตัวอย่างเป็น 0.001 s โดยกำหนดค่าเวลาประวิชเป็น 5 ms ในการประมาณผลค่วยแบบจำลอง ‘ARX’ จะได้ผลดังแสดงในรูปที่ ก.2 และตารางที่ ก.1

รูปที่ ก.2 แรงบิดของมอเตอร์และความเร็วของมอเตอร์ในการทดสอบแบบที่ ก.1

ตารางที่ ก.1 ผลการหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเชอร์โวในการทดสอบแบบที่ ก.1

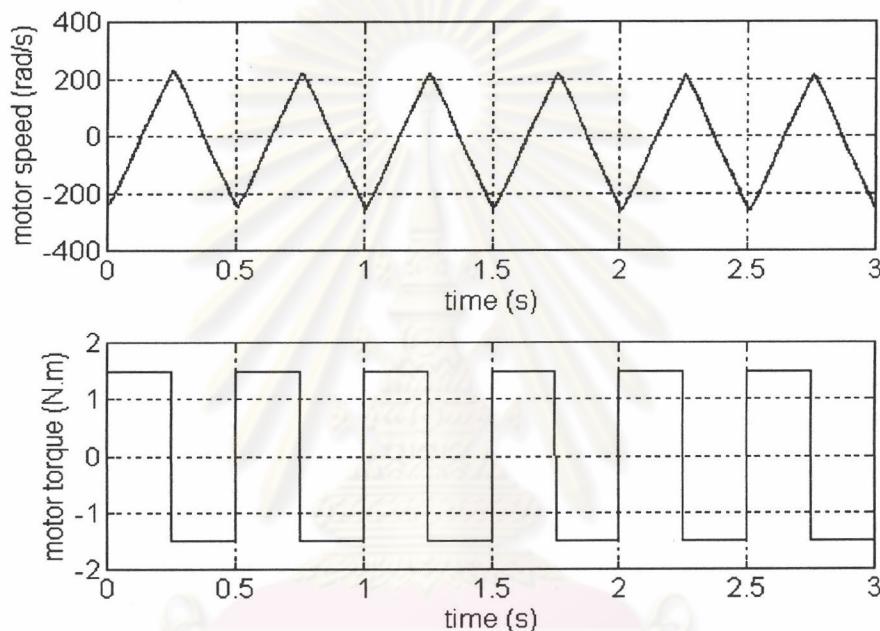
ผลครั้งที่	$\hat{S}(z)$	$\hat{S}(s)$	โนเมนต์ความเรื้อง (kg.m ²)	ความต้านทาน ทางลม (kg.m ² /s)
1	$\frac{1.136}{z - 1.0003}$	$\frac{1135}{s + 0.2865}$	8.8078×10^{-4}	-2.5233×10^{-4}
2	$\frac{1.137}{z - 1}$	$\frac{1137}{s + 0.01014}$	8.7963×10^{-4}	-8.9235×10^{-6}

โดยที่ $\hat{S}(z)$ คือ ฟังก์ชันโอนข่ายในระบบเวลาไม่ต่อเนื่องที่ได้จากการหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเชอร์โว

$\hat{S}(s)$ คือ ฟังก์ชันโอนข่ายในระบบเวลาต่อเนื่องที่ได้จากการหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเชอร์โว

การทดสอบแบบที่ ก.2

เมื่อป้อนแรงบิดของมอเตอร์เป็นสัญญาณสี่เหลี่ยมความถี่ 2 Hz เพื่อกระตุ้นมอเตอร์แบบเชอร์โว โดยใช้เวลาในการสั่นตัวอย่างเป็น 0.001 s โดยกำหนดค่าเวลาประวิงเป็น 5 ms ในการประมวลผลด้วยแบบจำลอง ‘ARX’ จะได้ผลดังแสดงในรูปที่ ก.3 และตารางที่ ก.2

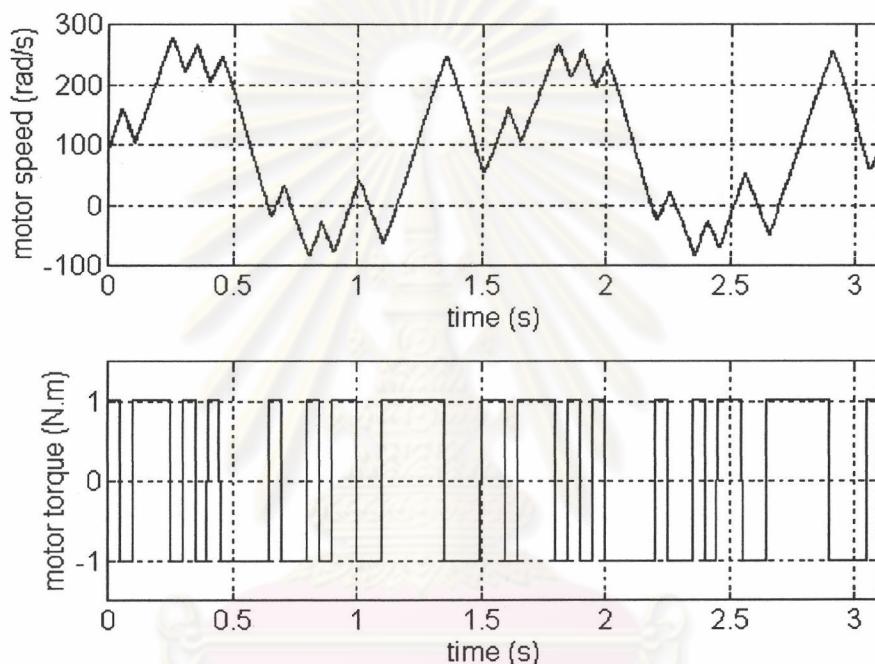
รูปที่ ก.3 แรงบิดของมอเตอร์และความเร็วของมอเตอร์ในการทดสอบแบบที่ ก.2

ตารางที่ ก.2 ผลการหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเชอร์โวในการทดสอบแบบที่ ก.2

ผลครั้งที่	$\hat{S}(z)$	$\hat{S}(s)$	โนเมนต์ความเร็ว (kg.m ²)	ความต้านทาน ทางลม (kg.m ² /s)
1	$\frac{1.257}{z - 1.0002}$	$\frac{1257}{s + 0.1759}$	7.9534×10^{-4}	-1.3889×10^{-4}
2	$\frac{1.246}{z - 0.9999}$	$\frac{1246}{s + 0.1091}$	8.0275×10^{-4}	8.7571×10^{-5}

การทดสอบแบบที่ ก.3

เมื่อป้อนแรงบิดของมอเตอร์เป็นสัญญาณ PRBS ที่มี $n=5$ และ $t_{prbs}=0.05$ s เพื่อกระตุ้น มอเตอร์แบบเชอร์โว โดยใช้เวลาในการสั่นตัวอย่างเป็น 0.001 s โดยกำหนดค่าเวลาประวิงเป็น 5 ms ในการประมาณผลด้วยแบบจำลอง ‘ARX’ จะได้ผลดังแสดงในรูปที่ ก.4 และตารางที่ ก.3

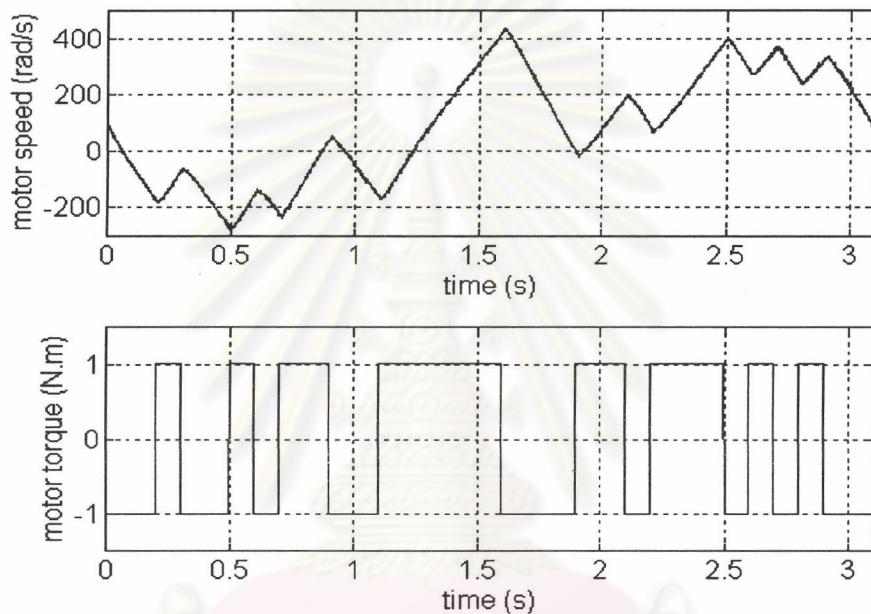
รูปที่ ก.4 แรงบิดของมอเตอร์และความเร็วของมอเตอร์ในการทดสอบแบบที่ ก.3

ตารางที่ ก.3 ผลการหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเชอร์โวในการทดสอบแบบที่ ก.3

ผลครั้งที่	$\hat{S}(z)$	$\hat{S}(s)$	โนเมนต์ความเร็ว ($\text{kg}\cdot\text{m}^2$)	ความต้านทานทางลม ($\text{kg}\cdot\text{m}^2/\text{s}$)
1	$\frac{1.123}{z - 0.9996}$	$\frac{1123}{s + 0.3625}$	8.9031×10^{-4}	3.227×10^{-4}
2	$\frac{1.145}{z - 0.9998}$	$\frac{1145}{s + 0.1888}$	8.7321×10^{-4}	$.6487 \times 10^{-4}$

การทดสอบแบบที่ ก.4

เมื่อป้อนแรงบิดของมอเตอร์เป็นสัญญาณ PRBS ที่มี $n=5$ และ $t_{prbs}=0.1$ s เพื่อกระตุ้น มอเตอร์แบบเซอร์โว โดยใช้เวลาในการสู่ดตัวอย่างเป็น 0.001 s โดยกำหนดค่าเวลาประวิงเป็น 5 ms ในการประมาณผลค่าวัยแบบจำลอง ‘ARX’ จะได้ผลดังแสดงในรูปที่ ก.5 และตารางที่ ก.4

รูปที่ ก.5 แรงบิดของมอเตอร์และความเร็วของมอเตอร์ในการทดสอบแบบที่ ก.4

ตารางที่ ก.4 ผลการหาลักษณะสมบัติของมอเตอร์แบบเซอร์โวในการทดสอบแบบที่ ก.4

ผลครั้งที่	$\hat{S}(z)$	$\hat{S}(s)$	โนเมนต์ความเรื้อรัง (kg.m ²)	ความต้านทาน ทางลม (kg.m ² /s)
1	$\frac{1.243}{z - 0.9989}$	$\frac{1244}{s + 1.14}$	8.0382×10^{-4}	9.1629×10^{-4}
2	$\frac{1.233}{z - 0.9992}$	$\frac{1234}{s + 0.7651}$	8.1050×10^{-4}	6.2018×10^{-4}

จากผลการทดสอบทั้งหมดจะเห็นได้ว่าในกรณีที่สัญญาณโดยส่วนใหญ่มีขนาดความกว้างของพัลส์มากกว่าค่าเวลาประวิงไม่นานก็ดังเห็นในการทดสอบแบบที่ ก.1 และ ก.3 จะส่งผลให้เวลาประวิงมีผลกระทบต่อกำไรพิเศษในการหาลักษณะสมบัติของระบบได้โดยจะทำให้เราได้ค่าโน้มน้าวต่อกำไรเนื่องจากเพราะการประวิงเวลาจะทำให้คุณสมบัติของระบบมีความเร็วในการตอบสนองต่อแรงบิดขั้ลง แต่ถ้าเราเพิ่มขนาดของความกว้างพัลส์ให้มีค่ามากกว่าค่าเวลาประวิงมากๆ ดังในการทดสอบแบบที่ ก.2 และ ก.4 แล้ว จะได้ผลการหาลักษณะสมบัติที่ใกล้เคียงค่าจริงมากขึ้น

นอกจากนี้เราจะสังเกตได้ว่าค่าของความต้านทานทางลมที่หาได้นั้นจะมีค่าที่ต่างกันก่อนข้างมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากผลของการคำนวณทางเชิงเลข โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้คือ

ถ้ากำหนดให้ฟังก์ชันโอนย้ายในระบบเวลาต่อเนื่องของมอเตอร์แบบเซอร์โวเป็น

$$S(s) = \frac{1}{J_m s + D_m} \quad (\text{ก.1})$$

และทำการแปลงมาให้อยู่ในระบบเวลาไม่ต่อเนื่องโดยวิธีการคงค่าอันดับศูนย์หรือ step invariance จะได้ค่าฟังก์ชันโอนย้ายในระบบเวลาไม่ต่อเนื่องของมอเตอร์แบบเซอร์โวเป็น

$$S(z) = \left(\frac{1}{D_m} \right) \frac{\left(1 - e^{-\frac{D_m T}{J_m}} \right) z^{-1}}{\left(1 - e^{-\frac{D_m T}{J_m}} z^{-1} \right)} \quad (\text{ก.2})$$

เมื่อ T คือเวลาในการสุ่มตัวอย่างข้อมูล

เมื่อเรากำหนดให้ฟังก์ชันโอนย้ายในระบบเวลาไม่ต่อเนื่องของมอเตอร์แบบเซอร์โวที่ได้จากการหาลักษณะสมบัติเป็นดังนี้คือ

$$\hat{S}(z) = \frac{a}{z - b} \quad (\text{ก.3})$$

จากสมการที่ (ก.2) และ (ก.3) เราจะได้ว่า

$$a = \frac{1}{D_m} \left(1 - e^{-\frac{D_m T}{J_m}} \right) \quad \text{และ} \quad b = e^{-\frac{D_m T}{J_m}} \quad (\text{ก.4})$$

ในทำนองกลับกันจากสมการที่ (ก.4) เราสามารถหาค่าของโน้มน้าวต่อกำไรเนื่องและความต้านทานทางลมได้ดังนี้

$$D_m = \frac{1-b}{a} \quad (\text{ก.5})$$

$$J_m = \left(\frac{-T}{a} \right) \left(\frac{1-b}{\ln b} \right) \approx \frac{T}{a} \quad (\text{ก.6})$$

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในสมการที่ (ก.6) จะสังเกตเห็นได้ว่า เนื่องจากค่า b มีค่าอ่อนข้างใกล้เคียง 1 ซึ่งทำให้ค่า $\frac{1-b}{\ln b} \approx -1$ ดังนั้นถึงแม้ว่า b จะมีค่าเปลี่ยนแปลงค่าของโน้มน้าวต่อกำไรเนื่อยก

ค่อนข้างจะไม่มีผลกระทบเท่าไนัก แต่สำหรับค่าของความด้านทานทางลมนั้น ถ้าค่า b เปลี่ยนไปเพียงเล็กน้อยก็จะมีผลกระทบให้ค่าของความด้านทานทางลมเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก

โดยอาศัยผลการทดสอบแบบที่ ก.2 และ ก.4 และเราได้ทำการทดลองใช้สัญญาณที่มีความกว้างของพัลส์มากขึ้นเป็นจำนวนหลายครั้งพบว่าผลที่ได้ยังคงมีค่าใกล้เคียงกัน ดังนั้นเราจะประมาณค่าพารามิเตอร์ของมอเตอร์แบบเซอร์โวเพื่อใช้ในการจำลองเบร忌บ์กับการทดสอบในกราฟลักษณะสมบัติของระบบเป็น $J_m = 8 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2$ และ $D_m = 8 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2/\text{s}$

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ค่าพารามิเตอร์ในการทดสอบระบบ

ตารางที่ ข.1 ค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการทดสอบและการจำลองการทำงานของระบบ 2 มวลที่มีความถี่เรโซแนนซ์ 1.03 Hz

ค่าพารามิเตอร์ของระบบ		อัตราขยายของตัวควบคุม	
J_m	$8 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2$	K_p	0.05
D_m	$8 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2 / \text{s}$	T_I	1/8
J_L	$1.2 \times 10^{-3} \text{ kg.m}^2$		
D_L	$2 \times 10^{-3} \text{ kg.m}^2 / \text{s}$		
K_{sh}	0.02 Nm / rad		

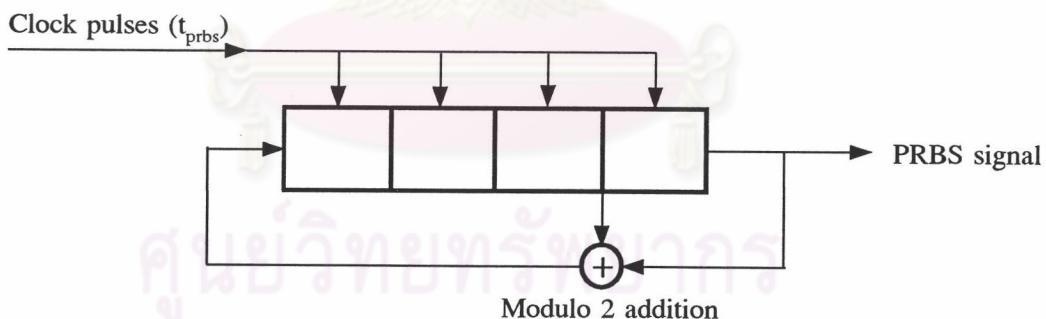
ตารางที่ ข.2 ค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการทดสอบและการจำลองการทำงานของระบบ 2 มวลที่มีความถี่เรโซแนนซ์ 5.34 Hz

ค่าพารามิเตอร์ของระบบ		อัตราขยายของตัวควบคุม	
J_m	$8 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2$	K_p	0.05
D_m	$8 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2 / \text{s}$	T_I	1/8
J_L	$4 \times 10^{-4} \text{ kg.m}^2$		
D_L	$2 \times 10^{-3} \text{ kg.m}^2 / \text{s}$		
K_{sh}	0.3 Nm / rad		

ภาคผนวก ค

สัญญาณ Pseudo-Random Binary Sequences (PRBS)

สัญญาณ PRBS เป็นสัญญาณแบบความเวลาที่มีลักษณะเป็นรูปคลื่นแบบพัลส์สี่เหลี่ยมที่มีการมอดุเลตความกว้างของพัลส์ เราสามารถสร้างสัญญาณ PRBS (K. Grodfrey, 1993) ได้โดยใช้วงจรรีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูลแบบป้อนกลับ (feedback shift register circuit) จะมีการเลื่อนข้อมูลทุก ๆ ความเวลา t_{prbs} โดยจะมีการป้อนกลับค่าที่ได้จากการบวกแบบมอดูโล 2 ระหว่างค่าต穰กของเซลล์สุดท้ายของรีจิสเตอร์กับค่าต穰กของเซลล์อื่นซึ่งอาจมีจำนวนมากกว่า 1 เซลล์ เช่นเดียวกับวงจรของรีจิสเตอร์ โดยอย่างน้อยจะต้องมี 1 เซลล์ในจำนวน n เซลล์ มีค่าต穰กเริ่มต้นเป็น 1 ซึ่งจะได้ว่าความยาวสูงสุดของลำดับของสัญญาณ PRBS (maximum-length sequence, N) มีค่าเท่ากับ $2^n - 1$ เมื่อ n คือจำนวนเซลล์ของรีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูล สำหรับตัวอย่างของวงจรรีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูลในการสร้างสัญญาณ PRBS ที่มี $n = 4$ และ $N = 2^4 - 1 = 15$ แสดงได้ดังรูปที่ ค.1 และตารางที่ ค.1

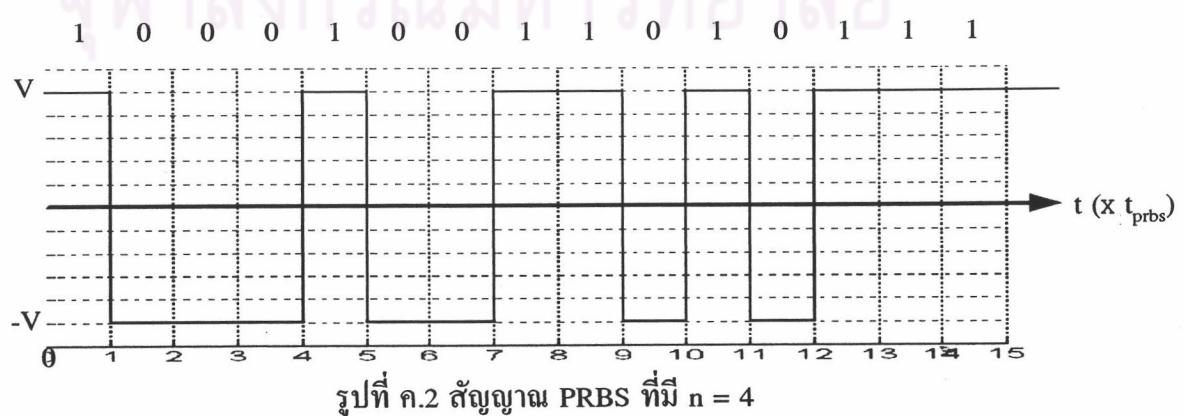

รูปที่ ค.1 วงจรรีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูลในการสร้างสัญญาณ PRBS ที่มี $n = 4$

ตารางที่ ค.1 แสดงให้เห็นถึงลำดับในการสร้างสัญญาณ PRBS ที่มี $N = 2^4 - 1 = 15$ โดยรีจิสเตอร์จะมีค่าเป็น 0 0 0 1 และเมื่อเวลาผ่านไป $(2^4 - 1) * t_{prbs}$ กลำาวคือรอบลำดับนั้นเอง ค่าของรีจิสเตอร์จะมีค่า 0 0 0 1 เหมือนเดิมและเริ่มลำดับใหม่อีกครั้ง และสังเกตได้ว่าในหนึ่งลำดับนั้นจะพบว่ามีค่าของรีจิสเตอร์ครบทุกจำนวนที่อยู่ใน 0 0 0 1 ถึง 1 1 1 1 โดยจะได้รูปคลื่นของสัญญาณ PRBS ดังแสดงในรูปที่ ค.2 ตารางที่ ค.2 แสดงถึงตัวอย่างของโครงสร้างในการป้อนกลับของวงจรรีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูลในการสร้างสัญญาณ PRBS ที่มี $n=2$ ถึง $n=10$

ตารางที่ ก.1 ลำดับการสร้างสัญญาณ PRBS ของรีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูลแบบ 4 เซลล์
เมื่อมีการป้อนกันจากเซลล์ที่ 3 และ 4

เวลา ($x t_{\text{prbs}}$)	รีจิสเตอร์เลื่อนข้อมูลเซลล์ที่			
	1	2	3	4
1	0	0	0	1
2	1	0	0	0
3	0	1	0	0
4	0	0	1	0
5	1	0	0	1
6	1	1	0	0
7	0	1	1	0
8	1	0	1	1
9	0	1	0	1
10	1	0	1	0
11	1	1	0	1
12	1	1	1	0
13	1	1	1	1
14	0	1	1	1
15	0	0	1	1
(เริ่มลำดับใหม่)				
16	0	0	0	1

ตารางที่ ค.2 โครงสร้างการป้อนกลับสำหรับการสร้างสัญญาณ PRBS ที่มี $n = 2$ ถึง $n = 10$

จำนวนชุด (n)	ความยาวของลำดับ (N)	ป้อนกลับจากชุดที่
2	3	1, 2
3	7	2, 3
4	15	3, 4
5	31	3, 5
6	63	5, 6
7	127	4, 7
8	255	4, 5, 6, 8
9	511	5, 9
10	1023	7, 10

เราสามารถสรุปคุณลักษณะสมบัติของสัญญาณ PRBS ได้ดังนี้คือ

- มีค่าสัญญาณ 2 ระดับ และจะมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณตามเวลาที่เป็นจำนวนเท่าของเวลาการเดือนข้อมูลของสัญญาณ PRBS (t_{prbs}) เท่านั้น
- คาบเวลาของสัญญาณ (T_{prbs}) มีค่าเท่ากับ $N * t_{prbs}$
- ในหนึ่งคาบเวลาจะมีสัญญาณของตรรก 1 เป็นจำนวน $(N+1)/2$ และสัญญาณของตรรก 0 เป็นจำนวน $(N-1)/2$
- ความกว้างของพัลส์ของสัญญาณ PRBS ที่สูงสุดจะมีค่าเท่ากับ $n * t_{prbs}$
- เนื่องจากหลักการพื้นฐานของสัญญาณ PRBS จะมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณเป็นแบบเวลาไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นความหนาแน่นเชิงスペกตรัมของพลังงาน (power density spectrum) จะมีลักษณะทางความถี่เป็นแบบไม่ต่อเนื่องด้วย และเมื่อให้ระดับของสัญญาณ PRBS มีค่าเท่ากับ $\pm V$ แล้ว ความหนาแน่นเชิงスペกตรัมของพลังงานของสัญญาณ PRBS จะมีค่าเป็นดังสมการที่ (ค.1) และ (ค.2) (W. D. T. Davies, 1970)

$$\phi_{xx}(\omega) = \frac{V^2(N+1)t_{prbs}}{N} \sum_{r=1}^N \left[\frac{\sin(r\omega t_{prbs}/2)}{(r\omega t_{prbs}/2)} \right]^2 \quad (\text{ค.1})$$

$$= \frac{V^2(N+1)t_{prbs}}{N} \sum_{r=1}^N \left[\frac{\sin(r\pi/N)}{(r\pi/N)} \right]^2 \quad (\text{ค.2})$$

โดยที่ $\phi_{xx}(\omega)$ คือความแన่นเชิงสเปกตรัมของพลังงานที่ความถี่ ω

และ ω จะมีค่าเท่ากับ $r \frac{2\pi}{Nt_{prbs}}$ rad/s หรือ $\frac{r}{Nt_{prbs}}$ Hz , $r = 1, 2, \dots, N$ กล่าวคือเป็น

จำนวนเท่าของความถี่หลักมูลของสัญญาณ PRBS

จากสมการที่ (ค.2) จะสังเกตเห็นได้ว่าถ้า $r \ll N$ จะได้ว่า $\frac{\sin(r\pi/N)}{r\pi/N} = 1$ ดังนั้นความ

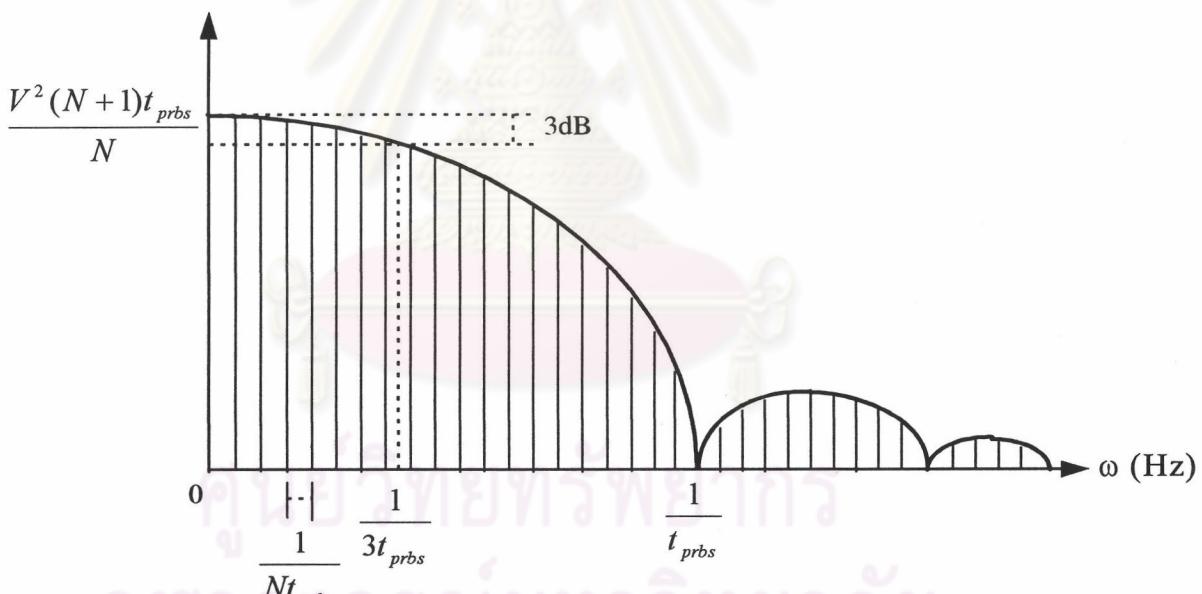
หนาแน่นเชิงสเปกตรัมของพลังงานจะมีค่าประมาณ $\frac{V^2(N+1)t_{prbs}}{N}$ ที่ความถี่ต่ำ และจะมีค่าลด

ลง 3 dB ที่ความถี่ $\frac{1}{3t_{prbs}}$ Hz ตามความสัมพันธ์ในสมการที่ (ค.3)

$$\left[\frac{\sin(r\pi/N)}{r\pi/N} \right]^2 = 0.7071 \Leftrightarrow r = \frac{N}{3} \quad (\text{ค.3})$$

ดังนั้นเราจะได้ว่าแบบความถี่ประสิทธิผลของสัญญาณ PRBS จะอยู่ในช่วง 0 ถึง $f = \frac{1}{3t_{prbs}}$ Hz

โดยความหนาแน่นเชิงสเปกตรัมของพลังงานของสัญญาณ PRBS สามารถแสดงได้ดังรูปที่ ค.3

รูปที่ ค.3 ความหนาแน่นเชิงสเปกตรัมของพลังงานของสัญญาณ PRBS

จากความหนาแน่นเชิงสเปกตรัมของพลังงานของสัญญาณ PRBS ที่กล่าวมา เราสามารถนำมาพิจารณาในการเลือกสัญญาณ PRBS ในการหาลักษณะสมบัติของระบบได้ว่า สัญญาณ PRBS ควรจะมีค่าของแอนด์ความถี่ 0 - $\frac{1}{3t_{prbs}}$ Hz ครอบคลุมແບນความถี่หลักของระบบที่เราสนใจจะหาลักษณะสมบัติ เพื่อให้มีพลังงานของสเปกตรัมที่กระตื้นในบริเวณແບນความถี่ของชั้นบสูง ซึ่งจะ

ทำให้เราสามารถประเมินผลทางลักษณะสมบัติของระบบได้ใกล้เคียงกับค่าจริงดังในสมการที่ (4.13) ที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4

ประวัติผู้เขียน

นาย ภานุวัฒน์ วรรณศัทต เกิดเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2516 ที่เขตป้อมปราบศรีพ่าย กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (กำลัง) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2537 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (อิเล็กทรอนิกส์กำลัง) ณ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย